

Ο ΑΓΙΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ Ο ΝΕΟΦΑΝΗΣ ΚΑΙ Η ΑΓΙΟΦΑΝΟΥΡΟΠΙΤΑ

Η εύρεση της εικόνας του

Επιστρέφουμε στο παρελθόν, όταν οι Αγαρηνοί εξουσίαζαν τη Ρόδο και αποφάσισαν να ξαναχτίσουν τα τείχη της πόλης, που βάρβαρα κατέστρεψαν και κατεδάφισαν στον πόλεμο λίγα χρόνια πριν. Άρχισαν λοιπόν να στέλνουν εργάτες έξω απ' το νότιο μέρος του φρουρίου και να μαζεύουν πέτρες απ' τα μισογκρε-μισμένα σπίτια των κατοίκων, για να ξαναφτιάξουν τα νέα και ισχυρά τείχη της πόλης τους.

Ξαφνικά μέσα στα χαλάσματα βρήκαν μια ωραιότατη, αλλά μισοχαλασμένη στη μια πλευρά εκκλησία κι εκεί μέσα βρήκαν ένα σωρό Εικόνες, που απ' την πολυκαιρία δεν ξεχώριζαν τις μορφές των Αγίων καθώς και τα γράμματα, που είχαν επάνω τους. Μια μόνο καταπληκτική Εικόνα ξεχώριζε απ' όλες, που ο χρόνος δεν την άγγιξε και παρίστανε ένα νέο ντυμένο στρατιώτη. Ο Μητροπολίτης της Ρόδου Νείλος έτρεξε αμέσως επί τόπου και διάβασε καθαρά το όνομα του Αγίου, που λεγόταν Φανούριος.

Συγκινημένος ο Επίσκοπος, για τη φανέρωση του Αγίου, παρατήρησε πως ήταν ντυμένος σαν Ρωμαίος στρατιωτικός, κρατώντας στο αριστερό χέρι του ένα σταυρό και στο δεξιό μια αναμμένη λαμπάδα.

Ο αιογράφος ακόμα ολόγυρα της Εικόνας ζωγράφισε σε δώδεκα παραστάσεις τα μαρτύρια, που υπέφερε ο Άγιος και, που εξιστορούν ολοφάνερα τον γενναίο αγώνα του για την Πίστη και την Αγάπη του Χριστού...

Έκτοτε καθιερώθηκε η Μνήμη του στις 27 Αυγούστου και ο Άγιος Φανούριος έγινε ένας από τους πιο αγαπητούς Αγίους για τον ευσεβή λαό μας.

Η Αγιοφανουρόπιττα

Τὸ ἔθιμο να προσφέρονται πίττες πρὸς τιμὴ τοῦ Ἁγίου Φανουρίου ἔχει γίνει σχεδὸν πανελλήνιο, ἐπειδὴ, ὁ Ἅγιος φανερῶνει τὰ χαμένα ἀντικείμενα, ὡπως διηγούνται οἱ πιστοὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν ευεργετηθεῖ. Ἡ φανέρωση τῶν χαμένων πραγμάτων ἀπὸ τὸν Ἅγιο Φανούριο προήλθε προφανῶς ἀπὸ τὴ σύνδεση τῆς παρετυμολογίας τοῦ ὀνόματος Φανούριος μὲ τὴ λέξη φανερώνω, ποὺ σημαίνει ἀποκαλύπτω κάτι, τὸ ὁποῖο θεωρεῖται ὡς ἀπολεσθέν. Ἐτσι ὑπάρχει ἡ ἐπίκληση: « Ἄγιε Φανούριέ μου, φανέρωσέ μου τὸ τάδε πρᾶγμα». Συγχρόνως μὲ τὴν ἐπίκληση τάζουν οἱ πιστοὶ, ἐὰν εἰσακουστούν, να προσφέρουν πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου μία ἢ τρεῖς φορές ἈγιοΦανουρόπιττα. Ἀνάλογες προσφορὲς πρὸς τιμὴν τῶν ἁγίων (πέντε ἄρτων, οἴνου καὶ ἐλαίου, σταφυλιῶν, κόλλυβα, Βασιλόπιττα κ.λπ.) ἔχουν υἰοδετηθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ ὑπάρχουν ἀνάλογες εὐχὲς εὐλογίας.

Ἡ Ἐκκλησία μας δὲ δέχεται μὲ κανένα τρόπο τις λαογραφικὲς διηγήσεις καὶ δοξασίες τῶν «πιστῶν» χριστιανῶν! ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴ μητέρα τοῦ Ἁγίου, μὲ τις ἁμαρτίες τῆς, τὴν ζωὴ τῆς κ.λπ. Ἡ ἀποδοχὴ καὶ συμμόρφωση τῶν πιστῶν πρὸς τις δοξασίες αὐτὲς εἶναι ἀπαράδεκτη χριστιανικὰ καὶ καταδικαστέα, διότι ὅλα αὐτὰ δεν ἔχουν καμία σχέση οὔτε μὲ τὴ ζωὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς μητέρας τοῦ (ἐφόσον δεν ἔχουμε γραπτὰ στοιχεῖα καὶ ἐπομένως εἶναι ἀποκνήματα νοσηρῆς λαϊκῆς φαντασίας) οὔτε μὲ τὴν πίστη μας.

Διδάγματα ἀπὸ τὴν μορφή του Ἁγίου

Πρέπει ὁμως ὁ χριστιανὸς να μὴν ἀρκεῖται μόνο σ' αὐτὰ, στὴν προσφορὰ δηλ. μιᾶς ἈγιοΦανουρόπιττας ἢ ἐνὸς προσφόρου ἢ μιᾶς ἀρτοκλασίας παραμελώντας τὴν οὐσία τῆς πίστεως μας καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀπέναντι στον Εὐαγγελικὸ Νόμο.

Αὐτὸ που κυρίως πρέπει να ζητάμε ἀπὸ τὸν Ἅγιο Φανούριο εἶναι, να μας φανερώνει τὸ Θεῖο Θέλημα τὸ ὁποῖο ἄς προσπαθοῦμε να ἐφαρμόζουμε στὴν ζωὴ μας, ζώντας κοντὰ στὴν Ἐκκλησία μας, μὲ πιστὴ καὶ συνέπεια.

Ὅταν ἐρχόμαστε μπροστὰ στὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Φανουρίου ποὺ βρίσκεται στον πρόναο τῆς Ἐκκλησίας μας ὅπου κάτω ἀκριβῶς ἔχει τοποθετηθεῖ μόνιμο τραπέζι γιὰ τὴν Ἀγιοφανουρόπιττα μας καὶ εἰδικὸ κηροπήγιο γιὰ τὴν λευκὴ λαμπάδα ποὺ θα τοῦ ανάψουμε, παρακαλώντας τον να μας φανερώσει κάτι το ὁποῖο χρειαζόμαστε, ἐκεῖνο ποὺ θα πρέπει να ζητάμε εἶναι να μας φανερώσει μέσα μας τὴν ἀλήθεια, να μας φανερώσει τὸ Χριστὸ να μας φανερώσει τὸ φῶς, να μας φανερώσει ὅλα ἐκεῖνα ποὺ θα μας βοηθήσουν να διώξουμε ἀπὸ μέσα μας ὅλο αὐτὸ τὸν φόρτο, να μας θυμίσει ὁ Μεγαλομάρτυς Ἅγιος ποὺ κρύψαμε τὸ χαμόγελό μας, να μας βοηθήσει να βρούμε τὴν χαμένη χαρὰ μας, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν αἰσιοδοξία μας, να μας βρεῖ τα χαμένα κλειδιά μας ποὺ ανοίγουν τὴν πόρτα τὶς καρδιάς μας γιὰ να μπεῖ μέσα ὁ Χριστὸς καὶ να τὴν φωτίσει μὲ τὴν παρουσία Του.

